

LA MILLOR INTERVENCIÓ ÉS LA PREVENCIÓ

El centre ha d'establir mesures per a conscienciar sobre la importància del respecte mutu i de l'exclusió total de qualsevol forma de violència en les relacions, així com garantir l'observació i la supervisió educativa dels temps i els espais. Una de les funcions dels docents és contribuir a que les activitats del centre es desenvolupin dins un clima de respecte, de tolerància, de participació i de llibertat.

Cal intervenir?

Sí, davant els primers indicis de conflicte, i sobretot quan hi ha risc que la conducta de l'alumne posi en perill la seva seguretat o la dels altres. Cal actuar amb diligència, activant els mecanismes necessaris per posar remei a la situació. El docent, obligat per raó del seu càrrec, ha de prestar auxili i té obligació d'impedir l'agressió amb la seva intervenció immediata, o d'acudir a l'autoritat en cas de risc propi o aliè; ha d'informar tan aviat com sigui possible a la persona acordada pel centre, que donarà suport i, si és necessari, demanarà ajuda al policia tutor o als cossos i forces de seguretat.

Qui ha d'intervenir?

El professor més proper al conflicte i cal reunir el personal necessari segons les característiques del cas. En la intervenció s'han de tenir en compte els principis d'oportunitat (l'actuació ha de ser necessària) i de proporcionalitat (la intervenció s'ha d'adequar a la gravetat del conflicte i a la perillositat de les persones involucrades).

Com s'ha d'intentar separar els alumnes?

Cal reconduir la situació verbalment i separar l'alumne del lloc del conflicte. El docent ha de mantenir una actitud ferma i a l'hora acollidora, sense evitar el contacte visual i utilitzant un to de veu suau. Quan l'hostilitat s'hagi reduït, empatitzar amb l'alumne. No cal mostrar acord amb la seva conducta, però sí que és important encara no verbalitzar els nostres judicis sobre el seu comportament. Quan no hi hagi més remei, és a dir, després del fracàs de qualsevol altra manera d'intervenció, s'han d'utilitzar tècniques no agressives, evitant cops i moviments bruscs innecessaris, per intentar neutralitzar l'acció violenta i només. Si el docent creu que no pot controlar la situació ell tot sol, ha de demanar ajuda.

Què fer amb els "espectadors"?

Cal desallotjar d'altres persones la zona, treure del context a les persones implicades -o al mateix alumne- És millor reduir el número d'estímul provocadors de les respostes agressives o violentes i per això, s'aconsella la presència de més d'un professor.

Què cal dir?

S'aconsella que parli només un professor. Cal evitar discussions amb els alumnes i també evitar expressions inadequades o poc respectuoses. Cal mostrar-se segur i decidit, però no provocador. El moment de la crisi no és el més adequat per parlar de les mesures correctores.

Què no s'ha de fer?

Ignorar el conflicte, fer com que no s'ha vist, intervenir amb agressivitat o cridant, jutjar, utilitzar la ironia, riure o fer bromes pesades, o amenaçar amb càstigs en el moment de crisi.

Com es calmen els alumnes violents?

Normalment, amb temps, aïllats, respirant... Cal escoltar, sense jutjar, transmetre tranquil·litat, deixar que expressin la seva irritació... És millor parlar poc a poc per vincular i empatitzar.

ÉS IMPRESCINDIBLE ARRIBAR A ACORDS PER REPARAR ELS VINCLES TRENCATS